

i hemlighet hafva öfverenskommit med honom om något, som rör en annan. *Lesva i godt f., i god samsja, vara väl sams.*

FÖRSTÄNDIG, förstä'ndigg, a. 2. 1) Begäfvad med förstånd (bem. 1). *Ett f-t väsende.* I denna bem. mindre brukligt. — 2) Som rätt brukar sitt förstånd och sin vilja. *En f. man, menniska.* — 3) Som uttrycker, röjer, tillkännagifver klokhet. *Ett f-t uppförande.* — *Syn.* (för begge de sednare bem.) Se *Klok.*

FÖRSTÄNDIGHET, f. 3. Se *Förstånd*, 2. — *Syn.* Se *Klokhed.*

FÖRSTÄNDIGT, adv. På ett förståndigt sätt, med förstånd. *Bära sig f. åt.* — *Syn.* Se *Klok.*

FÖRSTÄNDSKUNSKAP, förstä'ndskunnskap, f. 5. (fil.) Kunskapen om det allmänna och nödvändiga hos tingen.

FÖRSTÄNDSRUBBNING, f. 2. Se *Sinnesrubbing.*

FÖRSTÄNDSTRO, m. sing. (fil.) Tron på det sannolika, i fråga om erfarenhetsföremål.

FÖRSTÄNSIGPÅRE, --- på'are, m. 5. En, som vill gälla för att förstå allt, men förstår i själfva verket intet. Nytt ord, brukadt endast i skämtsamt stil.

FÖRSTÄF, fö'rstä'v, m. 2. pl. — *stäfvar.* (skepp.) En något krokig bjelke, som med sin undra ända är fästad på underloppet af ett fartyg, och hvars öfra ända räcker upp under bogsprötet.

FÖRSTÄLLA, fö'rstä'lla, v. a. 2. I. Se *Ställa för.* — *Förställande*, n. 4. o. *Förställning*, f. 2.

FÖRSTÄLLA, förstä'lla, v. a. 2. II. 1) Gifva något ett annat utseende, än det verkliga har. *F. sin stil, sitt ansigte. F. sina miner. F. sin röst,* gifva den annan ton, än den af naturen har, i afsigt att göra den egenkännelig. — 2) Gifva fult utseende. *Den hufvudbonaden f-ller henne.* — *Syn.* Vanställa, Misskläda, Misspyda. — *F. sig*, v. r. I det yttre, för menniskors ögon, visa sig annan, än man i själ och hjerta är. *I djupet af hans hjerta brann hatet, men han lläde sig och låtsade vänskap.* — Part. pass. *F-llid* antager ofta adjektiv natur, t. ex.: *F. röst, min, uppsyn. F. vänskap, uppriktighet. låtsad, &c.* — *Syn.* Tillgjord, Falsk, Låtsad. — *Förställande*, n. 4.

FÖRSTÄLLARE, fö'rstä'llare, se *Förställare.*

FÖRSTÄLLNING, förstä'llning, f. 2. Det slags uppförande, då man söker dölja sitt verkliga sinnestillstånd och ställer sig till det yttre helt annan, än man verkligen är. *Bruka f.*

FÖRSTÄLLNINGSGÄFVA, f. 1. Förmågan att kunna förstålla sig.

FÖRSTÄLLNINGSKONST, f. 3. Konsten att förstålla sig.

FÖRSTÄMMA, förstä'mma, v. a. 2. 1) Gifva falsk stämning (åt ett musikinstrument). — 2) (fig.) Förorsaka dåligt lynne, göra ledsen. *Denna obehagliga händelse f-mde alla gästerna.* — *Syn.* Se *Bedröfva.* — Part. pass. *F-md* nyttjas ofta som adjektiv, i bem. af: Nedslagen, bedröfvad, modfälld. — *Förstämmande*, n. 4.

FÖRSTÄMDHET, f. 3. Förstämd sinnesförfattning, nedslagenhet. — *Syn.* Se *Bedröfvelse.*

FÖRSTÄMNING, f. 2. 1) Handlingen, då man förstämmer; händelsen, omständigheten, då någon eller något förstämmes. — 2) (fig.) Förstämd sinnestillstånd, nedslagenhet. — *Syn.* Se *Bedröfvelse.*

FÖRSTÄNDIGA, förstä'ndiga, v. a. 1. (t. *verständigen*) Låta förstå, gifva tillkänna (på ett

befallande, föreskrifvande, tillrättavisande sätt, såsom en embetsmyndighet eller förman i afseende på underordnade). *Man har f-t honom, att . . . Han har blifvit f-d, att . . .* — *Syn.* Antyda, Befalla.

FÖRSTÄNDIGANDE, n. 4. 1) Handlingen, hvarigenom någon förständigas. — 2) Hvad som förständigas eller blifvit någon förständigadt.

FÖRSTÄNGA, fö'rstä'ngga, v. a. 2. Vanligare *Stänga för* (se d. o.). — *Förstängande*, n. 4.

FÖRSTÄNGNING, fö'rstä'ngning, f. 2. 1) Handlingen, hvarigenom något förstänges. — 2) Det, hvarmed något blifvit förstängdt.

FÖRSTÄNGSTAGSEGL, fö'rstä'ngstäggségl, n. 5. (skepp.) Stagségl, som vandrar på förstängstaget.

FÖRSTÄRKA, förstä'rka, v. a. 2. Göra starkare. Användes i fysisk mening och i militärisk stil. *F. en mur, en bjelke. F. en armé. F. garnisonen, posterna.* — *Syn.* Se *Stärka.*

FÖRSTÄRKANDE, n. 4. Handlingen, hvarigenom något förstärkes.

FÖRSTÄRKNING, f. 2. 1) Se *Förstärkande.* — 2) Det, hvarmed något blifvit förstärkt. *Arméen var mycket hopsmålt, men f. var i antågande, trupper till arméens förstärkande.* — *Ss. F-smanskap.*

FÖRSTÖRA, förstö'ra, v. a. 2. 1) Genom mekanisk eller kemisk kraft upphäfva sammanhanget emellan delarna, som utgöra ett föremål, så att det antingen upphör att vara till, eller helt och hållet förlorar sin form, sin användbarhet, eller dock så vida, att det är odugligt till sitt förut varande ändamål. *I grund f. en stad. Dammen, vägen har blifvit f-rd genom öfversvämningen.* — 2) Säges om den härjning, som storm, hagel, frost åstadkomma på växande gröda, frukter, o. s. v. *En orkan har f-rt alla fruktträdgårdar i landet. Haglet har f-rt alla vingårdar i hela trakten. Frosten f-rde i går natt turska bönorna.* — 3) (fig.) a) Orsaka förderf, undergång, stor minskning i rikedom, välstånd. *Har både person och sak till subjekt. Det är en falsk vän, som f-rt honom. Spelet har f-rt honom. Kriget har alldeles f-rt denna provins.* — *Syn.* Förderfva, Bringa på fall, i förderfvet, Ruinera. — b) Orsaka förlust af heder, kredit, helsa. *Denne vållustig har f-rt många familjers heder. Denna sak har f-rt hans ära, hans goda namn och rykte, hans kredit. Utsväfningar hafva f-rt hans helsa. Öfverdrifvet arbete f-r helsan.* — *Syn.* Förderfva. — c) (med sak till objekt) Tillintetgöra. *Afunden f-r all fred och vänskap. Denna händelse f-rde all vår glädje. En tillfällighet f-rde dessa väl uttänkta planer.* — *Syn.* Se *Tillintetgöra.* — d) Förslösa, göra ände på; på ett slösaktigt, värdslost sätt förbruka. *Han har f-rt sin förmögenhet på spel och nöjen. Der f-res mycken ved.* — *Syn.* Se *Förslösa.* — e) I hög grad försvaga, göra oduglig. *Mycket sött f-r magen.* — *F. sig*, v. r. 1) Störta sig i förderf, olycka. *Han har f-rt sig på, genom spel. Han f-r sig genom sitt dåraktiga slöseri.* — 2) Förderfva sin helsa. *Han f-r sig genom utsväfningar.* — *Syn.* Förderfva sig. — Part. pass. *F-rd* antager ofta adjektiv natur, för alla verbets bemärkelser, t. ex.: *En f. stad, väg, vingård. En f. familj, menniska, heder, ära, helsa, plan, förmögenhet, mage.* Se *f. ut*, hafva ett *f-t utseende*, hafva ett utseende, som röjer, att